

[Tvede.]

er eller vil blive udbetalt den enkelte i Understøttelse af Hjælpekasserne. Hvad enten Lovforslaget vedtages, som det nu foreligger, eller det var blevet vedtaget af det høje Folketing med den af det konservative Folkepartis Udvalgsmedlemmer foreslaaede Ændring, vilde dette ikke have nogen Forskel til Følge med Hensyn til, hvad der udbetales i Understøttelse af Hjælpekasserne. For Hjælpekassernes Ydelser i indeværende Aar har Lovforslaget heller ikke nogen Betydning. Det Bidrag, der i Lovforslaget foreslaas stillet til Raadighed for Kommunerne, gaar direkte ind i de forskellige Kommunekasser til Aflastning af en i forrige Regnskabsaar, det, der sluttede den 31. Marts 1930, afholdt Udgift, d. v. s., at de af Kommunen paa denne Konto afholdte Udgifter nedsættes i samme Grad, som Statens Konto for disse Udgifter forøges. For den enkelte Modtager af Hjælpekassehjælp bliver det uden Betydning. At nogen Kommune ved Modtagelsen af sin Andel i det foreslaaede Statsbidrag skulde blive i Stand til at nedsætte Skattekravet til sine Skatteborgere, er der neppe heller Ud-sigt til.

Det Beløb, der oprindeligt efter Hjælpekasseloven overførtes fra Staten til Kommunerne, var kun 250 000 Kr., og det er vi i sin Tid fra konservativ Side gaaet med til at forhøje til 750 000 Kr. Vi har tidligere ikke anset det for rigtigt og anser det heller ikke nu for rigtigt, som her foreslaaet, at fordoble dette Beløb. Synes det ønskeligt og fornuftigt at gaa til andre Regler end de nugældende for Fordelingen mellem Staten og Kommunerne af Udgifterne ved de sociale Foranstaltninger, skal vi være rede til at indgaa i en Forhandling derom, hvad de faste lov-bundne Udgifter angaar, det vil sige dem, der ved Lov er paalagt Kommunerne, hvad Udgifterne ikke er i det foreliggende Til-fælde.

Da det nu blev bebudet af det ærede 14de Medlem for 5te Kreds (Bækgaard), at Lovforslaget vil blive henvist til Udvalgsbehandling, vil jeg afvente Resultatet af denne og se, om der derefter bliver Anledning for mig til at fremføre mere, men jeg anser det dog for rigtigst straks at sige, at lige saa lidt som mine Meningsfæller i Folketinget stemte for Lovforslaget, lige saa lidt vil det kunne ventes, at mine Meningsfæller her i Tinget og jeg vil kunne stemme for det i den forelig-

gende Udformning. Men nu gaar Lovforslaget jo til Udvalgsbehandling, og saa faar vi se, hvad der kan komme ud af det.

Veistrup: Den Forhøjelse af Refusionen af Hjælpekasseudgifterne, som nærværende Lovforslag er Udtryk for, forekommer mig i høj Grad berettiget. Den ærede Ordfører for Venstre og den ærede sidste Taler gjorde opmærksom paa den mægtige Stigning, der er foregaaet fra 1907 til 1930, fra 250 000 Kr. til over 16 Mill. Kr. sidste Aar. Men de ærede Medlemmer kan sikkert ikke være blinde for, hvilken Betydning det har haft, at der har fundet en Verdenskrig-
Sted, som har forandret alle mulige Forhold, og først og fremmest er det jo de vanskelige Erhvervsforhold for Tiden, der bestemmer den mægtige Stigning. Der er ingen Tvivl om, at det først og fremmest er Arbejdsløsheden, der er Aarsag til Hjælpekassernes mægtige Udgifter i Øjeblikket; faktisk har man gjort Hjælpekasserne til Arbejdsløshedskasser derved, at den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse, der foranlediger en Mængde Udgifter, er lagt over paa Hjælpekasserne. Det var efter min Opfattelse en uhyre Fejl, at man afskaffede den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse, og Forholdet er jo i Virkeligheden det, at hvis man ikke vil slaa Døren ind til Fattigvæsenet op paa vid Gab, er der ingen anden Vej end at lade Hjælpekasserne yde den Hjælp, som er nødvendig, for at de arbejdsløse kan leve. Derfor er den Nedskæring, som fandt Sted overfor Arbejdsløshedskasserne, i Virkeligheden en Fiktion. Det var ikke en Nedskæring, men en Overflytning af Udgifterne til Hjælpekasserne; i Stedet for Forsikring gik man til Understøttelse, og i Stedet for en Nedskæring fik man en Overvæltning af Byrderne fra Arbejdsløshedskasserne til Kommunerne, efter min Mening det daarligste Sted, man kan lægge Byrderne, da Kommunerne for Tiden er overordentlig haardt spændt for.

Nu ønsker man altsaa en større Refusion fra Staten til Hjælpekasserne, en Refusion, som jeg altsaa finder i høj Grad paakrævet; selv om det ikke er nogen stor Procentdel, der refunderes, er det rigtigt, som det gamle Ord siger, at Smuler er ogsaa Brød, og ud fra den Betragtning anbefaler jeg Lovforslaget til Vedtagelse her i Tinget.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg takker de ærede Ordførere for Venstre,